

SEBRANICKÉ NOVINY

NOVINY OBCE SEBRANICE

*** listopad 2009 * 11. ročník * číslo 11**

INFORMACE RADNICE

Z jednání ZO

Veřejné zasedání dne 14. října 2009

ZO schválilo:

- zápis ze zasedání ZO dne 16. 9. 2009
- doplnění ZO o nového člena
- rozpočtové opatření č. 3/09
- žádost SDH Lezník o pronájem sálu KD v Sebranicích (cvičení dětí)
- smlouvu o zřízení věcného břemene dle GP 212 - 94/2009 na p. p. č. 841 v k. ú. Pohora

ZO projednalo:

- rozpočet na rok 2010
- zprávu o bytovém domě na Vysokém Lese č. 16
- autorskou smlouvu na zpracování publikace o Sebranicích
- organizaci Podzimní výstavy 24. - 25. 10. 2009
- provozování kabelové televize

ZO vzalo na vědomí:

- vyhodnocení provedených investičních a neinvestičních akcí
- periodickou inventarizaci majetku obce
- žádosti občanů o pokácení stromů
- žádost o provozování pohostinství v Sebranicích č. p. 30
- zprávu Finančního úřadu Litomyšl
František Kalvoda, starosta obce

Obsah čísla:

2. strana

Jaroslav Šejnoha - pokračování, Toulky minulostí, Salesiánské okénko

3. strana

Poděkování, Vítání občánků, Víte, že..., Pozvánka na zábavu

4. strana a 5. strana

Sametová revoluce v Sebranicích

6. strana

Fotbalové ozvěny OP

7. strana

Fotbalové ozvěny OP, FK - Sebranice elévové, Co se chystá kolem nás

8. strana

Kino v Litomyšli a v Lubné, Pozvánky do Litomyšle

Pozvánka

Srdečně zveme občany na veřejné zasedání ZO, které se koná **ve středu 18. listopadu 2009 v 19 hodin** na Obecním úřadě Sebranice.

František Kalvoda, starosta obce

Upozornění

Výzva ke kácení a okleštění stromů a jiných porostů

Vážení občané,
dovolujeme si Vás požádat o pokácení a okleštění stromů a jiných porostů v blízkosti elektrických rozvodných zařízení. Okleštění dřevin proveďte prosím do

15. listopadu 2009.

Ořez dřevin prosím provádějte tak, aby:

- * nejmenší vzdálenost větví od drátů **nizkého napětí** u ovocných stromů byla alespoň 1 m u holých vodičů; 0,5 m u izolovaného a kabelového vedení; u lesních a ostatních stromů 0,5 m.
- * v ochranném pásmu vedení **vysokého napětí** (tj. pod vedením a 7 m na každou stranu) dosahovaly porosty max. výšky 3 m a vzdálenost větví od vodičů byla u ovocných stromů 2,1 m u holých vodičů, 1,5 m u izolovaného a 0,5 m u kabelového vedení; u lesních a ostatních porostů 0,6 m.
- * v ochranném pásmu **vedení 110 kV** (t. j. pod vedením a 12 m na každou stranu) dosahovaly porosty max. výšky 3 m.

Při práci prosím dodržujte bezpečné vzdálenosti od vodičů, které jsou pod napětím. Ořez stromů, při kterém by mohla být ohrožena bezpečnost a funkčnost vedení, provádějte pouze se souhlasem společnosti ČEZ s. r. o.

Pokud nedodržíte uvedený termín, provede okleštění, případně odstranění dřevin společnost ČEZ s. r. o.

Děkujeme za spolupráci.

ČEZ Distribuce, a. s.

Společenská kronika

Naším spoluobčanům, kteří v listopadu slaví svá jubilea, srdečně blahopřejeme.

Anna Kopecká	85 let
Bohumír Stehlík	85 let
Jan Boleslav	70 let
Emilie Jílková	65 let
Vlasta Květenská	60 let
Marta Švecová	60 let
Eliška Kalvodová	50 let
Alena Kopecká	50 let
Vlasta Kysilková	50 let

„Kdo se dokáže radovat, má ohromné bohatství.“

S. G. Bernard

V listopadu oslaví šedesát společných let manželé **Marie a Jan Kopeckých**. K jejich diamantové svatbě jim upřímně blahopřejeme!

„Stáří může být nešťastné a neradostné právě tak jako mládí. Ale srovnávám-li, nezdá se mi stáří i se všemi starostmi, které přináší, bez radosti. Jen zabarvení a zdroje těchto radostí jsou jiné.“

W. Humboldt

V říjnu se narodil
Tomáš Střiteský.

Rodičům srdečně blahopřejeme!

„Jak strašný by byl svět, kdyby se ustavičně nerodily děti, jež s sebou přinášejí nevinnost a možnost dokonalosti.“

John Ruskin

Pravidelný svoz odpadů

Listopad, prosinec 2009

Popelnice:

13. 11., 27. 11., 11. 12.

Plasty:

16. 11., 14. 12.

Kdo byl Jaroslav Šejnoha ?

Pokračování z minulého čísla.

Přišel rok 1948. Pro Gottwaldovu vládu je Jaroslav Šejnoha naprosto nevhodným, nepohodlným člověkem. Byl přítelem Dr. Beneše, Jana Masaryka, většinu svého života pracoval v zahraničních službách a udržoval přátelské svazky s diplomaty západních států. Znal mnohá tajemství zahraniční politiky. Věděl, že návrat do Prahy není možný.

Proto raději odešel do Kanady a tady si na okraji Toronta za své úspory zakoupil dům, kde žil se svou ženou Albertou. Část majetku investoval do nemovitostí. V Kanadě také v roce 1982 ve svých 93 letech zemřel.

Celý svůj život vzpomínal na rodný kraj, na Makov a Morašice, a přesto, že žil v Kanadě uprostřed nedotčené přírody a země, nemohl zapomenout na krásy zdejší krajiny. A tak vyslovil přání, že alespoň po smrti by se rád vrátil do rodného kraje. To mu jeho paní splnila a v roce 1983 poslala urnu s jeho popelem do Morašic, kde byl v tichosti pochován do hrobu svých rodičů.

Tak to byl ve zkratce osud jednoho místního rodáka.

Václava Tmejová

Toulky minulostí

V minulém čísle jsem se zmínila o konci I. světové války a vyhlášení samostatného Československa tak, jak jej prožívali lidé v naší obci. Po přečtení zápisů v kronikách, které popisují nelehký život v naší obci v době trvání války, jsem se rozhodla toto výjimečné vzpomínání prostřednictvím novin přinést i Vám. Rok za rokem tak, jak život plynul.

Rok 1914

O válce evropské se již dávno mluvilo, ale ještě se nečekala. Muselo se k ní horlivě pracovat, ale zůstalo vše utajeno. V květnu t. r. navštívil německý císař Vilém následníka trůnu Ferdinand z Este v Konopišti, aby, jak noviny balamutily, si prohlédl květinovou zahradu. Nato byl 28. 6. následník se svou chotí Žofií v Sarajevu zavražděn. Atentát ten způsobil veliké vzrušení a byla obava, že čin ten bude mít veliké následky.

Den 26. 7., svátek sv. Anny, stal se smutně pamětným. Na zdejší úřad, který byl v čísle 15, přijel kočárem p. Kalous z Litomyšle a přinesl vyhlášky mobilisační, v nichž se nařizovalo: „...všichni vojáci do 38 let mají se do 24 hodin dostavit ke svému velitelství do Vysokého Mýta.“ Prozatím osvobození byli obecní starostové a jeden radní.

Nastal ve vsi veliký zmatek; ženy, děti, rodiče a přátelé vojáků plakali a loučili se s nimi před osudnou cestou. V pondělí ráno od 4 hodin v sebranickém kostele kněží zpovídali, většina vojáků přijala sv. svátosti, a tak se mnohý připravil na svou poslední cestu. V pondělí v poledne vyjelo se na třech vozech, byl to smutný průvod. Při mobilisaci z naší obce rukovalo 31 vojáků, a sice: Jan Tmej č. 1, Jan Tmej č. 2, Josef Jílek č. 7, Jan Tmej č. 8, Josef Tmej č. 9, Jan Křivka č. 10, Jan Vopařil č. 12, František Tmej č. 14, Václav Pohorský č. 15, František Střítecký č. 22, Václav Patočka č. 27, František Tmej č. 29, Klusoň č. 32, František Klusoň č. 39, Matěj Minář č. 43, J. Právec č. 56, Václav Drobny č. 58, Václav Kopecký č. 59, Josef Tmej č. 65, Josef Klusoň č. 81, Vojtěch Herman č. 88, František Kárásky č. 92, František Hiller č. 94, František Motyčka č. 99, Josef Kalánek č. 100. Josef Vopařil č. 12 a František Kopecký č. 69 sloužili třetí rok aktivně. Z Hochvaldu (dnešní Vysoký Les) rukovali dva synové fořta Jana Ptaka č. 1, Jan Tmej č. 2, Jan Kopecký č. 4, Josef Kysilka č. 5, Josef Vala č. 12.

Po odchodu vojáků bylo ve vsi smutno, lidé chodili jak zmámení, nastávaly žně a do práce žádná chuť. Na začátku žni bylo deštivo, a kde byl hospodář odejítý, měly ženy velké starosti.

Vojsko narukované bydlelo mimo Vysokého Mýta - v Zámrsku, v Chocni a jinde, kamž za nimi docházeli jejich příbuzní. Každý den takové zástupy, že od Poličky k Litomyšli po silnici stále chodili lidé tam a zpět. Každý musel mít od obecního úřadu legitimaci, kam a za kým jede.

Ženám a rodičům narukovaných vojinů přiřknut byl vyživovací příspěvek, a to na osobu 85 h a pro děti 42 h denně, pro kterou to si docházeli na c. k. berní úřad v Litomyšli. Po roce se vyplácela u obecního úřadu, takže docházelo poštou na zdejší obecní úřad až

osm tisíc měsíčně.

Jak nastala mobilisace a kdo válku neschvaloval, musel se bát s jinými promluvit, aby nebyl zatknut, jako se stalo několika osobám v Poličce a jinde. Zvláště před Němci a Židy musel být každý opatrný.

V polovici srpna vojska z Vysokého Mýta a okolí odjela ponejvíc na ruské a srbské hranice. Nyní šlo od c. k. hejtmanství nařízení jedno za druhým. Nejprve, že se obce musejí starat o bezpečnost, měly chodit hlídky dnem i nocí. Musela se ustanovit žňová komise, která se měla starat o to, aby měl každý včas obilí sklizené, zaseto, zorané atd. Začátkem srpna odbýván byl v Litomyšli odvod koní, každý den jisté obce. Na naší obec nedošlo, přijel na kole posel, že se nemá jezdit, odjela komise do Poličky.

Začátkem září narukovali z druhé výzvy domobranci. Z naší obce narukoval František Vostřel, rolník z č. 6, druhý obecní radní, který druhý rok války, tj. 1915, 20. dubna v Budapešti zemřel a dne 25. dubna byl pohřben v Sebranicích.

Dne 5. 9. 1914 bylo v poledne zatmění Slunce, což asi dvě hodiny trvalo, a dle zpráv od našich vojinů došlých, kteří byli již za hranicemi v Rusku, bylo toto zatmění též vidět. Slyšeli ponejprv dunění děl, což jejich smutnou náladu ještě zvyšovalo. V sobotu 7. 9. přišlo nařízení od c. k. hejtmanství z Litomyšle, že druhý den ráno v 7 hodin se musí z naší obce dodat na náměstí dva koně a jeden vůz bednář. Koně byli poslání z čís. 21 a 25, vůz z čís. 23. Vůz si ponechali, koně našťestí poslali zpět (myslela asi c. k. vojenská komise, že bez těch dvou koní též vyhrají).

V září byl též odvod 20, 21 a 24letých. Ve Vysokém Mýtě byli odvedeni: Jan Kopecký č. 85, Jan Klusoň č. 36, Václav Kysilka č. 86. Z Vysokého Lesa Josef Kuchta č. 11 a Tomáš Vála č. 12 rukovali 26. 10. 1914.

Byly v říjnu zakázány trhy v Litomyšli a rolníkům byla předepsána dodávka obilí k eráru. Obilí se muselo dodat i s pytlí, žito bylo 1q za 28 korun a za pytel platili 2 koruny. Chodilo samé c. k. nařízení, pro hospodáře moudré rady jak pracovat, šetřit, jídla strojit - dovoleno jen třikrát v týdnu smažit koblihy; dále se nařizovalo slepice krmit senem, a jak zraje snít pásti prasata v lese a mnoho jiných pitomých rad.

Pokračování příště. Radka Kučerová

Salesiánské okénko

Setkání se Svatým Otcem

V odpoledních hodinách 27. září jsme se já, otec Radek, Jarda Zavoral a František Drobny vydali na naší pouť za Svatým Otcem do Mladé Boleslavi.

Dorazili jsme až po setmění někdy kolem 20. hodiny na provizorní parkoviště u stanového městečka, kde na nás již čekali připravení pořadatelé. Ukázali nám, kde máme zaparkovat, i místo, kde si můžeme postavit stany. Již v tento moment jsem tušil, že mezi tolika přístěškami, která zde již stála, a dalšími, která ještě přibudou, nebude žádná legrace náš stan najít, až se budeme vracet z večerního programu.

Po rozbití stanů jsme se vypravili na náměstí do Boleslavi, kde probíhal večerní předprogram. Hrál kapela Kredenc a po koncertě následovalo večerní zamyšlení a modlitba na dobrou noc. Každý z účastníků dostal svíčku a na konci modlitby držel v ruce svůj plamínek symbolizující naději – Boží lásku. Pro ty, co ještě nechtěli jít spát, byla otevřena bazilika, kde probíhala celonoční adorace prokládaná písněmi a různými zamyšleními. Adorace končila ve 4 hodiny ráno, protože v tu samou dobu se otevíraly sektory na místě setkání se Svatým Otcem. Pro mě celý večer po návštěvě adorace v bazilice končil zajímavou noční hrou „najdi si svůj stan“. Nakonec asi po patnáctiminutovém obcházení jsem našel jeden s volným spacákem, a protože vypadal jako ten náš, lehl jsem si do něj i s vědomím, že pokud to není můj stan, tak mě někdo časem vyhodí.

Ráno jsme vstávali v 6 hodin. Sbalili jsme stany a po snídani jsme se vydali každý do svého sektoru. Ranní program byl zaměřený na svatého Václava. Zhlédli jsme scénku, ve které svatý Václav musel řešit problémy, které má každý mladý člověk - od ranního vstávání až po vztahy s druhými.

Okolo 9. hodiny dorazil do Boleslavi Svatý Otec. Nejprve se zastavil u ostatků svatého Václava a pak už zamířil z centra Boleslavi na proboštskou louku. V papa mobilu (já myslím, že se to má vyslovovat pápá mobil - protože Svatý Otec z něho lidem mává a žehná) projížděl papež téměř okolo všech sektorů a hojně žehnal, takže všichni poutníci měli možnost stát od Benedikta XVI., i když na okamžik, jen několik metrů. Vzácného hosta uvítal náš pan kardinál Miroslav Vlk. Poté začala mše svatá. Svatý Otec ji začal česky a dále pokračoval v latině. Po celou dobu bohoslužby se zpívaly písničky z Hosany a k liturgii hrál Schola SBM. Kázání bylo simultánně překládané a jednou z myšlenek, která se mi moc

líbila, byla tato: „Ty jsi nadějí církev!“ To znamená, ne ten klučina vedle mě nebo souseď, ale JÁ. Každý z nás je nadějí církve pro její budoucnost. Staňme se posly naděje. Papež na konci mše svaté pozdravil všechny lidi zde i doma u televizních obrazovek česky, slovensky, polsky a německy. Mše svatá končila Svatováclavským chorálem.

Pro mě osobně to byl nezapomenutelný zážitek. Svatý Otec Benedikt XVI. jel přes půl Evropy proto, aby se mohl se mnou setkat v mé vlasti. Přijel nám říct, že máme být hrdí na to, že jsme Češi, a že máme v celé historii spousty hrdinů, jako jsou např. sv. Václav nebo sv. Ludmila a jiní.

A také, že máme obrovské štěstí, že věříme. A že máme kolem sebe všude a všem v té dnešní době ukazovat, že je naděje – máme ukazovat na Krista Ježíše.

František Jeleček

Poděkování

Ráda bych se s Vámi podělila o pár postřehů z naší mateřské školy.

Obě moje děti navštěvují místní školkou a obě jsou nadšené (nebo alespoň spokojené). A mohu říci, že právem.

Co všechno naše paní učitelky s dětmi dokážou udělat, vyrobit, naučit... je až neuvěřitelné. Naše ratolesti stále něco tvoří, vyrábějí, učí se písničky, zúčastňují se nejrozličnějších akcí, jezdí do bazénu, do divadel, ale hlavně se učí být samostatné, pomáhat si a být dobrými lidmi.

A věřte, že to není samozřejmost! Prošla jsem několika školkami a z vlastní zkušenosti vím, že to se opravdu neděje všude. „Naše“ paní učitelky se věnují dětem maximálně. Ač si to málokdo uvědomuje, mají se naši potomci v Sebranicích nadstandardně. Práce s nimi je velice, velice náročná, i když se mnohdy tváří jako pouhé „hlídání dětí“. Kdo někdy ale s dětmi pracoval, ví, o čem mluvím.

Tímto chci všem učitelkám za jejich obětavou práci poděkovat - V. Tmejové, J. Kovářové, J. Švecové, M. Průžkové i paní J. Synkové.

Na konci října se se školkou rozloučila paní učitelka Jitka Kovářová. Myslím, že jí mohu jménem všech rodičů poděkovat za všechno, co pro děti udělala. Pro ty nejmenší byla opravdovým pokladem. Když někdo přišel se slzičkami v očích, vždycky uměla potěšit, pohladit.

Byla pro děti „druhou maminkou“ s vždy otevřenou náručí.

Ještě jednou děkuji.

Eva Vostřelová

Víte, že...

Jména a jejich význam - listopad

4. 11. - Karel - původně staroněmecké jméno, znamená „král, (svobodný) muž, chlap (z něm. Karl)“, 122 786 nositelů.

11. 11. - Martin - původem latinské jméno, znamená „bojovný, zasvěcený bohu Martovi“, 178 134 nositelů.

15. 11. - Leopold - původně německé jméno a znamená „rychlý, smělý, odvážný“, 2 342 nositelů.

19. 11. - Alžběta - původně hebrejské jméno znamená „Bohu zasvěcená“, 13 059 nositelů.

20. 11. - Nikola - původně řecké jméno (Nikólaos), je stejné jak v mužské, tak ženské variantě jména a znamená „vítěz nad lidem“, 32 328 nositelů.

24. 11. - Emilie - původem latinské jméno, znamená „horlivá, pracovitá“, 20 664 nositelů.

25. 11. - Kateřina - pochází z řeckého jazyka, znamená „čistá, cudná, mravná“, 107 560 nositelů.

30. 11. - Ondřej - původně řecké jméno (Andreas) a znamená „mužný, statný, odvážný“, 60 248 nositelů.

Vítání občánků

V neděli 11. října se v zasedací místnosti obecního úřadu konalo slavnostní uvítání našich nových občánků. Celkem jsme přivítali osm dětí a jim i jejich rodičům jsme popřáli na cestě životem mnoho štěstí. Na jejich první návštěvě na obecním úřadě je doprovodili nejen sourozenci, ale i prarodiče a další příbuzní. Všem se tak podařilo vytvořit příjemnou a slavnostní atmosféru.

Zleva: **Vojtěch Zindulka** s maminkou Petrou a tatínkem Vojtěchem, **Josef Vopařil** s maminkou Miluší a tatínkem Petrem, **Dominik Kopecký** s maminkou Markétou a tatínkem Martinem a **Matyáš Filipi** s maminkou Helenou a tatínkem Martinem.

Zleva: **Gita Vendlerová** s maminkou Petrou a tatínkem Janem, **Matěj Vomočil** s maminkou Janou a tatínkem Jiřím, **Marie Motyčková** s maminkou Marií a tatínkem Janem a **Daniela Malá** s maminkou Jarmilou a tatínkem Františkem.

Pozvánka

Speciální -- MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA -- se skupinou ROCK FAKTOR

5. 12. 2009

Produkce od 20. 30 hod.

Pivo tankujeme od 19. 00 hod.

Vstupné 50 českých korun.

Více druhů piva i dalších alko a nealko nápojů a občerstvení!

TJ Horní Újezd Vás zve na

taneční zábavu 21. 11. 2009 v kulturní domě.

Hudba: TAI - PAN (Rock Chocern), NĚCOMEZI (Skarock Prostějov), RUFUS

Sametová revoluce v Sebranicích

V letošním roce, 17. listopadu 2009, uplyne již 20 let od událostí, které zcela změnily běh života u nás.

S pomocí několika ochotných přímých účastníků a aktérů těch bouřlivých proměn společnosti Vám mohu přiblížit a připomenout atmosféru těch časů. Zvláště pak těm, pro které je tato doba už jen kapitolou v učebnici dějepisu.

Chtěla jsem listopad 1989 a následující měsíce zachytit v co největším úhlu záběru, jejich pestrost a rozmanitost, protože život a dějiny už takové zkrátka jsou. A tak tu najdete vzpomínky tehdejších členů JZD, vojáka, studenta, kněze i novopečené maminky. Jim všem touto cestou velmi děkuji.

Radka Kučerová

Vzpomínání první

V roce 1989 jsem byl studentem Vysoké školy zemědělské v Praze. Přípravoval jsem se na cestu do Dánska, kde jsem měl v srpnu nastoupit na domluvenou stáž na tamní farmě. Měsíc předtím jsem absolvoval povinné vojenské školení. V té době do novin pronikla zpráva o listině Několik vět, ze které bylo cítit, že ji režim vnímá jako velký problém.

Po svém příjezdu do Dánska jsem s úžasem hleděl na titulky v jejích novinách. Patřily Praze a vlně východních německých uprchlíků - všude byly fotky trabantů. Západní svět tyto události intenzivně sledoval. Začátkem října jsem se po skončení praxe přes Západní Německo vracel zpět. Na jeden den jsem navštívil své příbuzné, kteří do NSR emigrovali. Tehdy jsem získával stále větší přehled o tom, jak Západ vnímá probíhající události u nás. Koupil jsem si staré ojeté auto a s ním se vydal domů. S nadsázkou lze říci, že jsem byl v té době možná jediný, kdo se ze Západu vracel zpět.

Ve škole už semestr běžel, pamatuji si, jak mne soudruzi tehdy přemlouvali, abych vstoupil do strany. Neúspěšně. Došlo ale ke kuriozní situaci. Při slavnostním přijímání nových členů KSČ v aule vysoké školy odmítli dva studenti do strany vstoupit. Pro děkana a profesory to byl šok.

V pátek 17. listopadu se stranická buňka školy rozhodla poslat na ohlášenou demonstraci na Albertově své členy, aby akce byla organizovaná a pod kontrolou. Ale i oni se nechali strhnout atmosférou manifestace. Já jsem na Albertově nebyl, jel jsem na víkend domů. O

tom, co se stalo v Praze, jsem nic nevěděl. Televize a ani ostatní média nepřinesly o násilném potlačení demonstrace studentů žádné zprávy. Když jsem se v neděli vrátil do Prahy, na koleji to už vřelo. Moji spolužáci - Rudolf Židek a Josef Nechvíle, kteří na Albertově byli, mi o všem vyprávěli. Události pak dostaly rychlý spád. Studenti z celé školy vstoupili do stávky, neučili se. Ustanovili stávkový výbor, který organizoval,

společně s ostatními školami, demonstrace na Václavském náměstí proti komunistickému režimu. Ke studentům se přidali umělci, herci, inteligence. Atmosféra na Václavském náměstí byla nepopsatelná, plná nadšení a emocí.

Vzpomínám si, že i mé staré auto se západní značkou sehrálo roli v jednom příběhu těch dní. Ve čtvrtek 23. listopadu v noci jsem jezdil se stávkovým výbojem. Spolužáci, kteří byli z Prahy a dobře se v ní vyznali, vyrazili společně se mnou coby řidičem po baštách tehdejších komunistických institucí. První zastávkou byla Bartolomějská ulice. Jeden z nás vyskočil z auta a s košíkem jablek od babičky vešel do nechvalně proslulé budovy tehdejší Veřejné bezpečnosti. Zkoprnělému příslušníkovi vrazil do ruky košík a popřál mu hodně štěstí. Bylo vidět, že ten neví, jak se má zachovat. Raději jsme vyrazili dál a druhou zastávkou byla redakce Rudého práva. Doba byla natolik šílená a zmatená, že nás nechali, abychom využili jejich tiskárnu k rozmnožení našich materiálů. To bylo něco naprosto nepředstavitelného. Vrcholem se ale stalo naše poslední zatavení před budovou StB. Čekali jsme venku v autě, a když se po chvíli otevřela brána a do tmy vyjel žigulík, začali jsme ho sledovat. Jezdili jsme po Praze sem a tam, až jsme nakonec doprovodili „náš“ žigulík zpátky. Umím si představit, co se honilo estébákům hlavou, když je hodinu sledovalo auto se značkou z NSR. Byla to absurdní situace.

Ve úterý 21. 11. 89 jsme s Josefem vyrazili domů do Sebranic. Auto plné letáků. Cestou jsme je v revolučním nadšení vylepovali. Stejně jsme s nimi naložili i v Poličce. Myslím, že jsme jich tam vylepili asi 6. Ruda a dva další naši spolužáci byli rychlejší než my a do Sebranic dorazili dříve. Tady je v to úterní ráno při vylepování letáků zatkla Veřejná bezpečnost a odvezla je k výslechu do Poličky. Jak jsem se později dozvěděl, tam už měli estébáci na stole strhané naše letáky. Tajní pracovali spolehlivě.

My jsme z Poličky jeli přímo do areálu JZD na Pohoře. Chtěli jsme uspořádat mítink pro občany, protože o tom, co se děje v Praze, tady nikdo neměl tušení. Pochopení jsme ale u vedení družstva nenašli. Přesto jsme veřejné fórum odpoledne toho dne uskutečnili. Na schodech jídelny JZD, pod dohledem hlídky VB jsme prvním statečným vyprávěli o Sametové revoluci. Sněžilo. Večer jsme se vrátili do Prahy a další dny chodili na mítinky, demonstrace a intenzivně prožívali euforii posledních dní roku 1989.

Jsem rád, že jsem u toho byl.

Ing. Jindřich Jílek

Vzpomínání druhé

V úterý 21. listopadu 1989 přijeli do družstva na Pohoře studenti, vybavujeme si J. Jílka a J. Nechvíle, aby informovali občany o revolučním hnutí, které vypuklo v Praze. Žádali o možnost uspořádat v jídelně družstva na toto téma besedu. Vedení JZD jim ale povolení nedalo s odůvodněním, že se představenstvo družstva usneslo na tom, že vstup do budovy není možný pro osoby, které nejsou členy JZD. Ve tři hodiny odpoledne se nás přesto asi 30 sešlo na schodech před jídelnou, abychom mohli se studenty debatovat. Padal sníh a byla nám zima, ale my jsme s rostoucí nadějí na blížící se změny a se zaujetím naslouchali mladým studentům. Nevadila nám ani dohlížející hlídka VB, kterou někdo na mítink upozornil.

Na 27. listopadu byla vyhlášena v celé zemi generální stávka. Rozhodli jsme se k ní připojit, a proto jsme po deváté hodině obcházeli dílny a ostatní pracoviště a seznamovali lidi se svým záměrem. Žádali jsme je, aby generální stávkou podpořili a tím i probíhající změny v Československu. Společně s Ing. Elenou Dvořákovou jsme jeli na zdejší MNV, kde jsme o stávce informovali celou obec rozhlasem. Ve dvanáct hodin se v družstvu shromáždil asi dvouseťhlavý dav lidí, který se s vlajkou a za zvuků zvonů vydal do jídelny. Tam proběhla živá diskuse, na které vystoupili ti, kteří se už rozjeli do Prahy, aby se osobně účastnili demonstrací na Václavském náměstí a na Letné a mohli tak lidem přiblížit dění a atmosféru revoluce.

Na tomto mítinku byl ustanoven stávkový výbor a účastníci stávky se dobrovolně podepisovali na připravené archy, aby svým podpisem podpořili Sametovou revoluci.

O den později jsme se zúčastnili manifestace v Litomyšli, kde jsme se na výzvu koordinačního centra přihlásili k ostatním stávkovým výborům z okolí. Na základě toho byl náš stávkový výbor pozván 30. listopadu do litomyšlské sportovní haly, ve které vystoupili zdejší aktivisté revoluce např. František Zeman, Miroslav Brýdl aj.

Na svátek svatého Mikuláše 6. 12. 89 proběhl v Sebranicích diskusní večer o současné politické situaci v Československu. Předseda JZD se předtím zúčastnil v Praze celostátního Sjezdu družstevních rolníků, na kterém byla navržena nová vláda složená z reformních komunistů. O tomto závěru sjezdu se snažil přesvědčit naše občany. Nenašel ale mezi místními podporu.

Při této příležitosti proběhla finanční sbírka na podporu studentů v Praze. Celkem bylo vybráno téměř 1700 korun, které byly druhý den zaslány na účet koordinačního centra v Praze.

Rozhodnuto bylo také o tom, že skončí stávkový výbor ve své širší dosavadní podobě. Členové výboru, kteří chtěli pokračovat ve své činnosti, se domluvili na ustanovení Občanského fóra - OF. Cílem hnutí v celé zemi bylo připravit co nejdříve svobodné volby a zajistit jejich bezproblémový průběh.

Těsně před Vánocemi 20. 12. 89 se uskutečnila první schůze Občanského fóra pro celé Sebranice. Média v té době už byla zbavena cenzury a přinášela pravdivé informace o dění v zemi. Chystala se nová volba prezidenta státu, do jehož čela Občanské fórum prosazovalo tehdejšího disidenta Václava Havla. O této skutečnosti se na schůzi hodně debatovalo a 148 občanů tehdy podepsalo petici na podporu Václava Havla. Současně byli zvoleni tři mluvčí Občanského fóra - Josef Tměj, Pavel Kopecký a Ing. Elena Dvořáková, kteří zastupovali hnutí na nejrůznějších akcích a mítincích, např. v Litomyšli, kam nás často a pravidelně zvali.

V únoru 1990 se uskutečnila historicky první schůze OF a MNV. Ze strany MNV vyšel návrh, aby rada obce byla rozšířena o dva členy OF. Do té doby byli členy rady pouze zástupci KSČ. Za Občanské fórum tak jejich řady rozšířili Václav Klejch a František Klusoň. V tomto období ukončila svoji činnost místní organizace KSČ.

V dubnu 1990 byla svolána do přísálí kulturního domu v Sebranicích předvolební schůze OF. Na tento mítink přijeli dva kandidáti do Federálního shromáždění za litomyšlský okrsek - p. Metyš a p. Pitner. Informovali občany o blížících se volbách, které byly stanoveny na 8. a 9. června, a o plánech federálního shromáždění na dalším vedení země v nové době.

Volby proběhly klidně, pokojně a lidé si mohli svobodně vybírat z několika stran. Z 357 voličů jich k urně v Sebranicích přišlo 350.

Na podzimní schůzi 20. 11 1990 se sebraničské Občanské fórum rozhodlo ukončit svoji činnost. Svoji hlavní náplň - dovést obec a lidi ke svobodným volbám - splnilo.

Byla to pohnutá doba plná emocí a zvratů. Dotýkala se nás všech a stala se nesmazatelnou součástí historie, té české i té sebraničské.

A my jsme rádi, že jsme mohli být, alespoň na chvíli, její součástí.

Josef Tměj a Pavel Kopecký

fota archiv ČTK

Vzpomínání třetí

Listopad roku 1989 jsem prožíval na vojně. Sloužil jsem v Táboře. Kasárny byly uzavřené, nikdo nemohl ven ani dovnitř. Zůstali jsme bez informací, jen se zmatenými veliteli, kteří sami netušili, co mají dělat. Dali nám rozkaz, abychom se připravili k zásahu v Praze. Čekalo se jen na přímý povel. Dodnes si vybavuji

ten pocit, který jsem měl, když jsem přemýšlel o tom, co udělám, až dostanu rozkaz střilet. Rozhodl jsem se pevně, že rozkaz nesplním. Ale ne všichni vojáci smýšleli tenkrát stejně jako já. Naštěstí k ničemu nedošlo.

Asi po týdnu jsme se dostali konečně z kasáren ven a já se šel podívat na demonstraci na tábořské náměstí. Jakmile lidé spatřili uniformu, přibíhali ke mně a dávali mi letáky, abych je pronesl na posádku ostatním vojákům. Vycpal jsem si jimi košili a uniformu, co to jen šlo. Myslím, že dozorčímu muselo být při mém návratu divné, že jsem za takovou chvíli tolik přibral. Nic ale neřikal.

Postupně se začala situace uvolňovat, mohli jsme sledovat televizi a získávat tak přehled o tom, co se děje.

Pavel Jílek

Vzpomínání čtvrté

Byla jsem požádána, abych napsala několik řádků o tom, jak jsem prožívala období před dvaceti lety.

Na 17. listopad jsem měla vypočítaný termín porodu. Od soboty 25. listopadu jsem byla v porodnici, kde se mi 27. listopadu narodil syn. Bylo to pondělí, pamatuji si, že byla vyhlášena celorepubliková stávka. Lékaři a sestry se bavili o tom, co se děje na náměstí v Litomyšli. Vzpomínám si na jednu paní, která bydlela na náměstí a přes davy lidí se k ní nemohla dostat sanitka. Do porodnice přijela na poslední chvíli, syna porodila deset minut po příjezdu.

foto ilustrace

Toto období bylo těžké i pro mého manžela, který byl v té době na vojně. Kvůli revolučním událostem ho nepustili domů za novorozeným synem. Dovolenu dostal až na Vánoce, kdy už synovi byl jeden měsíc.

Míla Lipavská

Vzpomínání páté

V roce 1989 jsem po letech vězení a těžkých pracích v dole a při stavbě metra byl již důchodcem. Jako kněz jsem nemohl veřejně působit, protože jsem neměl státní souhlas, a proto jsem svoje kněžské povolání tajil a pouze ilegálně docházel do několika rodin v Praze.

Pět dní před 17. listopadem proběhlo v Římě svatořečení naší Anežky České. Byla to pro nás velká událost, na kterou komunisté pustili přes hranice pouze 10 000 lidí. Týden po tomto svatořečení proběhla slavnost také u nás v Praze ve Svatovítské katedrále. Věřící se spontánně vydali z katedrály na demonstraci na Letnou. Viděl jsem příslušníky StB, jak zastavovali a kontrolovali lidi, zvláště mladé.

Vzpomínám si na jednoho studenta, který šel při oné památné demonstraci z Albertova v první řadě. Na Národní třídě byl surově zmlácen a s rozbitou hlavou později mluvil prostřednictvím televize k těm, co mu ublížili. Odpustil jim. Byl to nynější salesián Jan Vyhnálek.

Atmosféra tehdejších dní byla zpočátku plná obav, jestli nebude Sametová revoluce potlačena vojsky tak jako v roce 1968. Jak ale sílilo demokratické hnutí u nás, obavy se začaly vytrácet a zůstala jen obrovská směsice úlevy, radosti a štěstí. Těšil jsem se z pocitu svobody a nastávajících změn. Silným zážitkem pro mne bylo vystoupení kněze, dnes biskupa, Václava Malého. Před zcela zaplněnou Letnou vyzval národ, aby se společně pomodlili motlitbu, kterou nám odkázal Pán Ježíš - Otčenáš. Bylo posvátné ticho, nikdo neprotestoval ani nepískal. A do toho ticha se začal Václav Malý pomalu modlit. Lidé se postupně přidávali, až byl slyšet jejich mohutný chorál.

foto archiv MF Dnes

Hned na přelomu let 1989 až 1990 jsme obnovili naše rodinné centrum u sv. Kříže na Příkopě. Tam jsme se po roce 1968 několik málo let pravidelně každý čtvrtek scházeli se studenty a mládeží, pořádali jsme recitály a tematické večery. Tato činnost byla salesiánům později zakázána a my jsme ji hned po revoluci znovu vrátili do života. Na bohoslužby tehdy přišlo i 800 lidí. Byl to velmi dojemný a silný zážitek zároveň.

Jsem Bohu vděčný, že jsem se těch dní dožil a mohl je prožívat se svými blízkými. Věřím, že se naplnilo dávné proroctví, že až se Anežka Česká stane svatou, vrátí se do země svoboda a mír.

P. Jaroslav Kopecký, SdB.

SKP Slovan Moravská Třebová B - FK Sokol Sebranice 1:2 (0:0)

V sobotu 19. září jsme zavítali za pěkného slunečného počasí do Moravské Třebové, kde jsme nastoupili s místním „B“ týmem, který byl v tabulce o jeden řádek výše než my. Zápas řídila trojice sudích z Blanská a hned od úvodu zápasu dávali jasně najevo, že zápas bude jak fyzicky, tak i psychicky velmi náročný. Hned při nástupu byly problémy s registračními průkazy některých našich hráčů, kteří tam mají černobílé fotografie. To se rozhodl nelíbilo a nechťli naše hráče pustit na hrací plochu. Po chvílích diskutování se vše vyřešilo a začali jsme v této sestavě:

Schüch

Klusoň Neumeister Ryba Kárský
Horníček Z. Haupt Horníček J. Patočka
Červ Karlík

Střídali: 81. Marek Chadima - Jakub Červ, 84. Josef Nezbeda - Jiří Haupt. Dále připraveni Michal Lipavský, Jiří Pavliš, Karel Radiměšský. Rozhodčí: Flek, Landa, Šebela.

Běžela 4. min. utkání a Robert Schüch vyslal přesným výkopem Honzu Karlíka, který střelou z voleje vyzkoušel pozornost domácího brankáře. V 17. min. se ke slovu dostali také domácí hráči a střelou ze středu mířili těsně vedle Schüchovy branky. Chvilí poté se otočil Jakub Červ kolem domácího obránce a přízemní střelou mířil vedle levé tyče. Ve 22. min. se po přímě Z. Horníčka dostal k míči Tomáš Patočka, který také zamířil mimo bránu. Po autovém vhazování J. Horníčka v 25. min. hlavičkoval Jakub Červ těsně nad. O malou chvíli později znovu po autovém vhazování přizvedl Jiří Haupt na Jana Karlíka, který hlavičkoval bohužel opět mimo. Ve 30. min. po drobném nedorozumění mezi Robertem Schüchem a Jardu Rybou šli málem domácí do vedení, ale Robert Schüch včas zasáhl. V 35. min. přistrčil Jan Karlík míč Zdeňku Horníčkovi, který utekl po pravé straně a odcentroval před bránu, kde se ale bohužel nikdo z našich nenacházel. Po přímém kopu Jardy Ryby ze 38. min. hlavičkoval Tomáš Patočka domácímu brankáři přímo do náruče. Blížil se konec poločasu, Tomáš Patočka vybojoval roh, který centroval před bránu Honza Horníček. Na míč si naskakoval domácí brankář, kterému však vypadl, a dorážející Tomáš Patočka jej přes hradbu těl nedokázal dostat do sítě.

Do druhého poločasu nastoupili domácí se dvěma novými posilami z Atýmu. V 52. min. mířil Jarda Ryba z přímého kopu k pravé tyči, domácí brankář se štěstím míč vyrazil. Konečně jsme se dočkali, když běžela 53. min. a Honza Horníček přihrál Honzovi Karlíkovi, který se otočil kolem domácího obránce a pod břevno umístil míč, na který domácí brankář již nestačil. Chvilí nato se po přímě za domácí obranu dostal Jakub Červ, a až po kličce, kterou udělal brankáři, odmával pomezní rozhodčí ofsajd. Poté nás domácí na chvíli uzamkli na naší půlce a důrazný J. Horníček v 61. min. odkopával míč, který přistál na kopačkách Karlíka, ten z půlky utekl celé obraně hostů a řítit se na domácího brankáře, kterému přehozením nedal šanci, a zvýšil na 0:2. Domáci odpověděli o 2 minuty později, kdy nádhernou střelou ze středu hřiště zakroutil domácí záložník míč k tyči a Robert Schüch neměl šanci už něco udělat - 1:2. Další pokus J. Horníčka, který v 67. min. mířil prudkou střelou k tyči, nevyšel a domácí brankář znovu podržel svůj tým. Další Horníček, tentokrát Zdeněk, se o 4 minuty později po pravé straně uvolnil a mířil z boku sám na brankáře, ale střela šla těsně vedle tyče. Poté se hra na nějakou dobu posunula do středu hřiště, kde se bojovalo o každý míč. Běžela 75. min., když likvidačním faulem zezadu poslal domácí hráč k zemi Jakuba Červa, který musel jít oťesený střídat. Nahradi ho Marek Chadima, který se hned uvedl v 81. min., kdy se uvolnil a přihrál Honzovi Horníčkovi, který pálil pouze do brankáře. V 1. minutě nastavení ještě zahrozil Honza Karlík centrem před bránu, který z brankové čáry domácí obránce vykopli. Chvilí poté následoval konečný hvizd, a to znamená naše vítězství, které jsme zaslouženě vydělali.

Tomáš Kalánek

Oprava: Tento článek byl připraven již do říjnového vydání Sebranických novin. Vinou mé zapomnětlivosti ale nebyl otištěn. Za tuto chybu se tedy T. Kalánkovi, všem fotbalistům a jejich věrným fanouškům velmi omlouvám. Děkuji. Radka Kučerová

Jedeme dál - zajíci se počítají až po honu, tedy 1. listopadu FK SOKOL SEBRANICE - SOKOL JAROMĚŘICE 3 : 0 (0:0)

Přišel pěkný podzim. Avšak, že jsme potřetí za sebou vyhráli 3:0, je sice hezké, ale budeme jistě chtít dotáhnout zdárně celou sezonu. A čeká nás už jen jeden zápas doma, ale tři venku, takže práce bude ještě dostatek. V končícím přestupním termínu proběhly i změny v kádru. Vzhledem k současnému počtu hráčů jsme mohli posílit kamarády z Horního Újezda. Zbytek podzimu tam nyní hostují Roman Flidr, Pepa Nezbeda a Martin Sýkora a jsme rádi, že včera jim pomohli k potřebnému bodu na Dolním Újezdě. Jak si možná diváci všimli, zavedli jsme zde nyní funkci jakéhosi částečně hrajícího asistenta, s nadsázkou řečeno. Jsou hned dva, Jirka Haupt a Honza Chadima. A hráli:

Schüch

Klusoň Ryba Neumeister Kárský
Z. Horníček Jireček J. Horníček Patočka
Karlík Červ

Střídání: 86. Jireček - P. Kalánek, 88. Karlík - Pavliš. Připraveni ještě K. Radiměšský, Lipavský a T. Kalánek. Rozhodčí Heger, ŽK 2:0, diváků 199 (jako "u Batů").

Že budou Jaroměřice soupeřem nadmíru nebezpečným, se potvrdilo od první minuty. Byla to, jako vždy, chlapiska urostlá jako borovica a silná jako borovička (v případě Malé Hané spíš jako slivovica). Měli jsme víc ze hry a opět několik šancí, i když zdaleka ne tolik jako v minulých dvou kláních. Načal to volejem Jireček v 8. min., pak gólman včas vyběhl na průnik Karlíka. Brankář Procházka si pořádně zachytil a byl hostům velkou oporou. Na bombu J. Horníčka z 24 metrů do levé tyče by však v žádném případě neměl. V 34. min. byl faulován v akci Z. Horníček, nepískalo se, jako v první půli vícekrát. V 38. min. zachránil jejich bek za cenu rohu, závěr poločasu jsme všeobecně mocně tlačili. Ani střely Neumeistra a dvakrát Jirečka však potřebné vedení do šatny nezajistily. Hosté měli snad jednu - dvě možnosti, ale v brance stál Schüch, jak říkali skauti, později pionýři a teď zase skauti, "vždy připraven".

Druhý poločas začal Batelka střelou nad naši bránu, načez hbitý Karlík vystihl rozehrávku obrany a střelil těsně mimo. Pak zasáhl výtečně znovu Procházka, ale v 56. min. padla konečně i tato poslední hráz. Zleva centroval Jireček a zdaleka nikoliv nejvyšší hráč na hřišti, Honza Karlík, poněkud netradičně hlavou otevřel skóre - 1:0. Hosté museli hru otevřít, což nám parádně vyhovovalo. V 67. min. odpískal rozhodčí Heger po faulu na pronikajícího Červa penaltu. Míč si na puntík postavil osvědčený exekutor Honza Karlík a bezpečně k pravé tyči zvýšil na 2:0. Jednu z mála šancí pak měl hostující Gecl, načez slibně vypadající rána Patočky byla tečována na rohový kop. V 82. min. v nouzi nejvyšší stoper Továrek napálil zblízka bombu těsně nad vlastní břevno. „Tohle se dává“, pravil vedoucí našeho mužstva, pan Boštík. Napravila to vzápětí dvojice Červ - Jireček. Jakub Červ, hrající mimochodem asi svůj dosud nejlepší zápas, po zpětné kličce odcentroval a Tomáš Jireček dopřel míč do sítě potřetí. 3:0, pak už jen dvě střídání a oslava zaslouženého vítězství.

V sobotu sedmnáctého jedeme do Kamenné Horky (výkop v 15 hodin) a doma se opět uvidíme proti Dlouhé Loučce 24. října, kdy se hraje už od 14. 30 hodin.

Po úvodní selance v podvečer pak bitva jak řemen FK SOKOL SEBRANICE - SOKOL DLOUHÁ LOUČKA 4:3 (2:0)

Naposled letos se naši představili svým věrným divákům, kterým se po čtvrt hodině zdálo, že to loučení bude zcela bezproblémové. Zdání však kruté klamalo a vítězství jsme museli nakonec doslova vydřít. Sestava byla tato:

Schüch

Klusoň Ryba Neumeister Kárský
Z. Horníček Jireček J. Horníček Patočka
Karlík Červ

Střídali: 66. Jireček - J. Radiměřský, 82. Červ - Kalánek, 86. Karlík - Lipavský. Rozhodčí Křišťál - Šenkýř, Brychta. Diváků do poločasu 180, pak dorazili ti, kdož se někde otměli a v závěru jsme napočítali už nějakých 220 duší.

Příběh se začal odvíjet ve stylu pohádky. Ve 4. minutě přišla polostřela-polocentr Z. Horníčka a Karlík byl u koncovky přesně, vedli jsme 1:0. Načež Z. Horníček a Jireček pálili jako u Verdunu, leč moc nahoru. Sólo J. Horníčka zakončoval Z. Horníček, gólman Čechal znovu dal najevo své kvality. V 16. minutě dva naši, kteří si začínají výborně rozumět, vyšachovali obranu a šli sami na brankáře. A Karlík přihrál do strany J. Horníčkovi, který do prázdné brány zvýšil na 2:0. Načež pozoruhodně agilní Zdeněk Horníček střelil z úhlu a dal opět vyniknout brankáři. Hrál se docela pěkně, po akci J. Horníčka nestačil zakončit Karlík a vzápětí Jirečkovu střelu vykopel bek z brány. Největší závar přišel v 33. min., kdy Neumeistrovu možnost výborně odvrátil Čechal jen nohou a tvrdou dorážkou "pošťák" Jireček orazítkoval břevno. Naši borci si však zbytečně kazili dojem podrážděností na každý spornější verdikt sudího a nesoustředili se pořádně na hru. Ale to se možná vymstilo až po přestávce. Ještě před ní zmařil Schüch jedinou možnost hostů za první půli z kopačky R. Koláře.

Hned minutu po pauze vyvedl hostující Dvořák všechny přítomné z omylu, že vše půjde nadále jako po másle, a snížil na 2:1. Dostali jsme tak první gól od 19. září!! A to se píše 24. říjen... Jako by se to na souboru trochu podepsalo, protože hra už nebyla tak jasnozřivá jako před poločasem. Hosté vystrčili růžky a častěji vepředu zazlobili. Přesto jsme však měli nadále víc ze hry, několik rohů nemělo pořádné zakončení. Dvakrát se do šance dostal Červ, brankář hostů byl vždy na místě. A pak přišlo to, o co jsme si svoji přílišnou bohorovností tak trochu koledovali. V 69. min. z úhlu hosté znovu Dvořákem vyrovnali na 2:2! A historik by v onu chvíli povolal z bájného Blaníku svatováclavské vojsko, které přijde národu na pomoc, až mu bude nejhůř. Mimochodem - kvůli této pověsti se přece Jára Cimrman rozešel se svým nejlepším přítelem Aloisem Jiráskem. "Tím, že dosud nikdy nevyjeli, deprimuješ národ myšlenkou, že to, co nyní za Rakouska - Uherska prožívá, není nic proti tomu, co ho teprve čeká," vytýkal mu. Dost literatury - tím svatováclavským vojínem se v tomto případě ukázal být Honza Karlík. Po hlavičkových pokusech Patočky a střídajícího Radiměřského, které po centrech obou Horníčků těsně minuly tyče, vzal osud do rukou právě Karlík. V 80. minutě znovu dostal své kamarády do vedení (3:2) a o čtyři minuty později znovu KARLÍK kolem vybíhajícího, avšak zcela bezmocného Čechala zvýšil na 4:2. Ale pohádky ještě nebyl konec. Aby to nebylo tak úplně jednoduché, zkušenému Rybovi do rozehrávky skočil J. Kolář a tváří v tvář Schüchovi nezaváhal - 4:3. Inu, i mistr tesař se utne... Zbývaly do konce tři minuty, pak už jsme žádný kolaps nepřipustili, udrželi míč na kopačkách a bylo odpískáno. Nutno říci, že tým Dlouhé Loučky zde zanechal ve druhém poločase velmi dobrý dojem, bojoval až do konce a průběh silně zdramatizoval. Proto se přece taky na fotbal chodí.

A tak se doma uvidíme až v první polovině dubna! Los a osud tomu chtěl, že neméně než PĚT dalších zápasů odehrajeme na hřištích soupeřů! Teď ve středu na svátek vložené kolo v Opatově, příští sobotu jedenatřicátého v Čisté, 7. listopadu dohrávku v Kamenné Horece. A další dva zápasy venku čekají v úvodu jara v Janově a v Radiměři. V této sérii se teprve ukáže síla mančafu! Když se vyvarujeme těch blbůstek, kterých se občas dopouštíme, může se dílo podařit.

Fotbalové ozvěny připravil Zdeněk Vandas.

FK Sebranice - elévové

Turnaj – Cerekvice

Poslední zářijovou neděli se konal v pořadí čtvrtý turnaj, který hostila nedaleká Cerekvice. Tento turnaj byl pro nás na podzim poslední a také nejzdařilejší. Získali jsme plný počet bodů a neobdrželi ani jednu branku.

Turnaj se odehrál za účasti těchto mužstev: Cerekvice, Horní Újezd, Sebranice, Čistá.

Hráli jsme v této sestavě: Dominik Šmíd, Filip Boštík, Lukáš Kučera, Matěj Kysilka, Patrik Bartoš, Jan Jiráň, Jakub Kryštůfek, Jiří Zindulka. Střídali: Lukáš Kysilka, Vítězslav Kuchta, Lukáš Jílek, Radek Vrabec.

Výsledky:

Horní Újezd - Sebranice 0:1 (0:0)

Branka: Kysilka Matěj

Sebranice - Čistá 3:0 (2:0)

Branky: Kysilka Matěj 2x, Kysilka Lukáš

Cerekvice - Sebranice 0:2 (0:0)

Branky: Kysilka Matěj, Kysilka Lukáš.

Mohu s potěšením konstatovat, že i přes počáteční obavy se vytvořila dobrá parta kluků. Schází se na tréninky i na zápasy za velké podpory rodičů téměř na 100 %. Pokud počasí dovolí, chtěli bychom pokračovat v trénincích venku a sehrát alespoň jedno přátelské utkání na domácím hřišti.

Václav Kovář

Co se chystá kolem nás

Litomyšl

Lidový dům

* Ne 15. 11. od 15. 00 hod.

Bubáci a hastrmani - pohádku uvádí divadelní spolek Vostřebal Benátky.

Ateliér Duke Bohemia

* So 14. 11. a Ne 15. 11. od 10. 00 do 17. 00 hod.

DUKE Vánoce - prodejní výstava (Dudychova keramika, keramické drobnosti "Střípky pohádek", reliéfy do dětských pokojíků, aj.). Doprovodný program: sukulentní bonsaje osázené v Dudychově keramice a suché aranžmá studentů Střední zahradnické školy.

* Čt 19. 11. od 18. 30 hod.

„Když píšťaly znějí.“ - koncert

Účinkují: MgA. Lucie Žáková, Mgr. Petr Jiříček, MgA. Iveta Benešová - varhany. Jako host vystoupí BcA. Radka Hudečková - zpěv. V programu zazní skladby J. S. Bacha, K. Slavického, J. Alaina atd. Pořádá ZUŠ Litomyšl.

* 5. 12. -13. 12. 2009, denně od 9. 00 do 17. 00 hod.

Nad Betlémem vyšla hvězda - výstava historických i současných betlémů. Vernisáž proběhne v pátek 4. 12. v 17. 30 hod. v zámecském kongresovém sále. Pořádají Betlemáři Litomyšlska.

* Ne 6. 12. od 15. 00 hod.

Mikulášská besídka a pohádka Mrazík - pohádku Mrazík hraje divadelní spolek Vojnarka Trstěnice, nakonec přijde Mikuláš s anděly a čerty a nadělí každému dítěti dáreček.

Kino Litomyšl

* Ne 8. 11. od 19. 30 hod.

MARY A MAX

Film Austrálie. Dvě rozdílné povahy, dva rozdílné osudy a půlka světa spojuje tento animovaný film, který vypráví o přátelství dvou osamělých duší.

Podtitulky, 90 min. Ml. do 12 let nevhodný.

* Út 10. 11., St 11. 11., Čt 12. 11. a

Pá 13. 11. od 19. 30 hod.

JÁNOŠÍK

Film SK/PL/ČR/HU/2009. Pravdivá historie. Příběh o lásce, přátelství, o hledání štěstí a o osudu, nad kterým se jen těžko dá vyhrát. V hlavní roli Václav Jiráček, 140 min. Ml. do 15 let nevhodný.

* Ne 15. 11. od 19. 30 hod.

KNĚŽNA LIBUŠE

Film ČR/USA/2009. Příběh legendární kněžny Libuše nejen z pohledu Jirákových Pověstí.

Podtitulky, 100 min. Mládeži přístupno.

* Út 17. 11. a St 18. 11. od 19. 30 hod.

ROZERVANÁ OBJETÍ

Slavný španělský oscarový scenárista a režisér Pedro Almodóvar se vrací se svým hereckým talismanem, čerstvou držitelkou Oscara Penélope Cruz.

Podtitulky, 130 min. Ml. do 12 let nevhodný.

* Čt 19. 11. a Pá 20. 11. od 19. 30 hod.

PROTEKTOR

Film ČR. Co všechno jste ochotni zradit pro lásku? Příběh osudového vztahu dvou lidí, kteří na pozadí válečného dramatu prožívají vlastní drama soukromé.

Ml. do 12 let nevhodný.

* Ne 22. 11. od 19. 30 hod.

ŠTVANEC IRA

Film V. Británie/Kanada. Musíš si vybrat, na kterou stranu se přidáš. Pravdivý příběh britského agenta uprostřed IRA. Podtitulky, 115 min. Ml. do 15 let nevhodný.

* Po 23. 11. od 9. 30 hod.

VÁNOČNÍ PÁSMO I.

Pásma dětských pohádek pro nejmenší.

* Út 24. 11. a St 25. 11. od 19. 30 hod.

HANEBNÝ PANCHARTI

Film USA. Hanebné zparchantělá jízda plná krve, potu, slz a touhy po pomstě. Hrají: Brad Pitt. Režie: Quentin Tarantino. Podtitulky, 140 min. Ml. do 15 let nevhodný.

* Čt 26. 11. a Pá 27. 11. od 19. 30 hod.

SAW VI.

Film USA. Jednu z rolí v šestém dílu slavné krvavé série získala vítězka soutěže Screem Queen hudební stanice VH 1 Tanedra Howard. Podtitulky, 100 min. Ml. do 15 let nevhodný.

* Ne 29. 11. od 17.00 hod.

HRDINOVÉ Z DARANU

Holandský film. Strhující dobrodružný příběh pro děti i dospělé o přátelství, víře v sebe sama, o snaze něco dokázat a někomu pomoci. Český dabing, 90 min.

* Ne 29. 11. od 19. 30 hod.

MILOŠ FORMAN: CO TĚ NEZABIJE...

Film ČR. Kino Art. Miloš Forman tentokrát jinak. Dokumentární vyprávění, ve kterém nechybí emoce... 100 min.

Kino Lubná

1. 11. **OPERACE DUNAJ**

15. 11. **DOBA LEDOVÁ 3**

29. 11. **KRVAVÉ POBŘEŽÍ**

Začátek v 18. 30 hod.

Pozvánky do Litomyšle

Smetanův dům

* Pá 13. 11. od 15. 30 a 19. 30 hod.

LEOŠ ŠIMÁNEK: RUSKO – ZEMĚ PLNÁ PŘEKVAPENÍ

Leoš Šimánek uvádí velkoprošnou panoramatickou live-diashow. Půl roku na dobrodružné cestě od Karpat až k Bajkalu, hledání přirozeného způsobu života a nedotčené přírody. Vstupné: 140 Kč (předprodej v IC Litomyšl, tel. 461 612 161)

* Ne 15. 11. 2009, 19. 30 hod.

G. Feydeau: Blboun

Francouzská fraška o záletných mužích a podváděných manželkách.

Uvádí: Divadlo Na Fidlovačce Praha (T. Töpfer, T. Bebarová, P. Rychlý, E. Balzerová a další).

* Út 17. 11. od 15. 00 hod.

Sametová revoluce v Litomyšli

Diskusní setkání s aktéry tehdejších událostí. Při této příležitosti bude do prodeje uvedena publikace "Sametová revoluce v Litomyšli. Příspěvek k politickým dějinám okresu Svitavy v letech 1989–1991."

* Po 30. 11. 2009, 19. 30 hod.

P. Svojtka, J. Janků: Superčlověk

První pravá a nefalšovaná česká divadelní reality show, která s velkou mírou nadsázky prozkoumá charakteristické rysy české povahy.

Uvádí: divadlo Rokoko Praha (J. Smutná, R. Kalvoda, L. Pernetová, J. Szymik a další).

* Po 7. 12. od 19. 30 hod.

Vánoční koncert Evy Pilarové

Předprodej vstupenek od 24. 11. v IC Litomyšl.

* St 9. 12. od 19. 30 hod.

F. F. Šamberk: Blázinec v 1. poschodí

Komedie plná zápletek, překvapivých zvratů a komických situací.

Uvádí: Divadelní společnost J. Jurištově Praha (O. Navrátil, M. Hudečková a další).

Regionální muzeum

* od 17. 10. 2009 do 10. 1. 2010

VÝSTAVA HISTORICKÝCH KOČÁRKŮ 1880 - 1980

Výstava přenesse návštěvníky do kouzelného světa kočárků, dětí, panenek, nadýchaných peřinek a povijanů. Doby dávno minulé dýchnou na návštěvníka i díky ukázkám dobových oděvů a doplňků i množství unikátních dobových fotografií. Na výstavě je k vidění více než šest desítek historických kočárků.

* od 17. 11. do 31. 12. 2009

Výstava SAMETOVÁ REVOLUCE V LITOMYŠLI

Výstava zahrnuje období od listopadových událostí 1989 do červnových parlamentních voleb 1990. Návštěvníci se na ní budou moci seznámit s průběhem událostí, zhlédnout celou řadu dobových fotografií a kreslených a tištěných plakátů.

DOPROVODNÝ PROGRAM - přijďte si zahrát POLITICKÉ PEXESO, oblíbenou společenskou hru především u dětí, tentokrát určenou pro dospělé návštěvníky.

* od 29. 11. 2009 do 10. 1. 2010

Výstava ŠTĚDRÝ VEČER NASTAL ...

Tradiční vánoční výstava v muzeu se vším, co k vánočním svátkům patří. Vernisáž výstavy se uskuteční **28. listopadu v 15.00 hod.** pod názvem **DUCH VÁNOČ A ČAJE V JEDNOM DUCHU.**

Adventní program 2009:

* Ne 29. 11. 2009

Ukázka a prodej adventních věnců a vánočních vazeb - trendy roku 2009, vánoční vazby z živých květů. Srdečně Vás zve firma Květiny Alena Portlová.

* Ne 6. 12. 2009

Ukázka techniky Decoupage spojená s prodejem předmětů zdobených touto technikou. Přijďte si vlastnoručně ozdobit zvoneček či drobný dekorativní předmět. Srdečně Vás zve Hana Kočvarová.

Lidový dům

* Ne 22. 11. od 14. 00 do 18. 00 hod.

Kateřinské odpolední čaje pro dříve narozené - hraje Malý taneční orchestr z České Třebové.

* Pá 27. 11. od 20. 00 hod.

Ples pro projekt Lilie - hraje MIX, pořádá Skautské středisko Litomyšl a Farní charita Litomyšl.

Sebranické noviny, noviny obce Sebranice u Litomyšle. Vychází 1x měsíčně. Vydává Obecní úřad Sebranice, 569 62, Sebranice u Litomyšle, tel. 461 745 133. Na vydání se podíleli Lenka Karalová, František Kalvoda, Hana Dvořáková, Radka Kučerová. Grafická úprava: Radka Kučerová. Podepsané příspěvky vyjadřují názory dopisovatelů a nemusí být vždy totožné s názory redakce. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 12052. Náklad 330 výtisků. Bezplatné. Neprošlo redakční jazykovou úpravou.

Uzávěrka příštího čísla 25. 11. 2009, vydání 7. 12. 2009.